

**UCHWAŁA NR XXIII/142/2026
RADY GMINY ŚWIEKATOWO**

z dnia 29 września 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działanie Wójta Gminy Świekatowo

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2026r. poz. 662, 912) oraz art. 229 pkt 3 i art. 237 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2025r. poz. 1691) uchwala się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę wniesioną przez p. M. W-K. na sposób rozpatrywania wystąpień ww. osoby przez Wójta Gminy Świekatowo w sprawie skutków obowiązującej organizacji ruchu w Janiej Górze.

§ 2. Uzasadnienie stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Gminy do poinformowania Skarżącej o sposobie rozpatrzenia skargi poprzez przesłanie niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Ewelina Ledzińska

Załącznik do uchwały nr XXIII/142/2026

Rady Gminy Świekatowo

z dnia 29 września 2026 r.

W dniu 15 czerwca 2026 r. wpłynęła do Rady Gminy Świekatowo skarga na sposób rozpatrywania wystąpień ww. osoby przez Wójta Gminy Świekatowo w sprawie skutków obowiązującej organizacji ruchu w Janiej Górze.

Zgodnie z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2026r. poz. 1691) organem właściwym do rozpatrzenia skargi na Wójta jest Rada Gminy.

Mając na względzie art. 18b ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2026r. poz. 662, 912) skargę skierowano do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji na posiedzeniu w dniu 22 września 2026 r. zapoznała się ze złożonymi wyjaśnieniami i stwierdziła, co następuje:

Przedmiotem skargi jest zarzut, iż Skarżąca nie otrzymuje odpowiedzi odnoszących się do istoty problemu, który występuje na działce o nr 32/59. Na skutek poprzednich interwencji współwłaścicieli ww. nieruchomości oznakowanie posadowione na drodze gminnej prowadzącej do jeziora Rudzianek (działka nr 34) zostało zmienione na znak B-2 („zakaz wjazdu”). Ww. oznakowanie uwzględnia zapisy zawarte w uchwale Nr XXII/126/97 Rady Gminy Świekatowo z dnia 19 stycznia 1997r. w sprawie zmian miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Świekatowo oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego terenów zabudowy letniskowej w Janiej Górze, Małych Łakach i Świekatowie. Przedmiotowa działka drogowa opisana została jako „teren komunikacji – przejście pieszkie z dopuszczeniem awaryjnych dojazdów do jeziora (pobór wody ppoż, konserwacja brzegów”).

Zmiana oznakowania była postulowana przez kilkoro współwłaścicieli działki o nr 32/59. Zamiarem ww. osób było wywołanie skutku w postaci uniemożliwienia dojeżdżania do ww. działki przez klientów dzierżawcy jeziora, który organizuje na jeziorze Rudzianek łowienie ryb.

Po umieszczeniu ww. znaku wskazany dzierżawca łowiska udostępnia przejazd do działki nr 32/59, której współwłaścicielami są także członkowie rodziny dzierżawcy łowiska przez działkę prywatną o nr 32/51.

Skarżąca wystąpiła do Wójta Gminy Świekatowo pismem z dnia 13 kwietnia 2026r. o „przywrócenie poprzedniego sposobu zagospodarowania działki 32/51, która aktualnie została drogą dojazdową publiczną do działki 32/59”. Wniosła o „podjęcie działań wobec samowolnej zmiany zagospodarowania terenu, która jest sprzeczna z warunkami zabudowy, o czym mówi art. 59 ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Zmiana zagospodarowania nastąpiła bez wymaganej decyzji o warunkach zabudowy”.

Zgodnie z art. 59 ust. 3 ww. ustawy „w przypadku zmiany zagospodarowania terenu, która nie wymaga pozwolenia na budowę albo zgłoszenia, o którym mowa w art. 30 ust. 1b ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (...) wójt, burmistrz albo prezydent miasta może, w drodze decyzji, nakazać właścicielowi lub użytkownikowi wieczystemu nieruchomości: (1) wstrzymanie użytkowania terenu, wyznaczając termin, w którym należy wystąpić z wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu warunków zabudowy, albo (2) przywrócenie poprzedniego sposobu zagospodarowania”.

Niemniej ww. przepis dotyczy wyłącznie terenów nieobjętych postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, co wyraźnie wynika z treści art. 59 ust. 1 ww. ustawy. Stąd brak jest możliwości podjęcia wnioskowanych przez Skarżącą działań przez Wójta Gminy. O powyższych ograniczeniach ww. osoba została poinformowana pismem z dnia 13 maja 2026r.

W reakcji na powyższe pismo Skarżąca wystosowała (1) pismo z dnia 14 czerwca 2026r. o „ponowne merytoryczne odniesienie się do zgłaszanych okoliczności” oraz (2) złożyła pismo z tej samej daty stanowiące omawianą skargę.

W międzyczasie Skarżąca pismem z dnia 1 maja 2026r. zawiadomiła Komendę Powiatową Policji w Świeciu o „rozejżdżaniu łąki łęgowej na działce nr 32/59 poprzez samochody, które dojeżdżają do jeziora Rudzianek. W tej sprawie prowadzone jest stosowne postępowanie przez ww. organy ścigania, które zwróciły się do Urzędu Gminy w Świekatowie o wyjaśnienie statusu przedmiotowego terenu.

W reakcji na powyższe działanie osoba związana z osobą, która udostępnia przejazd do działki nr 32/59 skierowała zawiadomienie do Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska o podejrzeniu popełnienia wykroczenia zanieczyszczania drogi przez Skarżącą.

W ocenie tut. Komisji sprawa ma charakter sporu sąsiedzkiego, eskalującego w kierunku wzajemnego zawiadamiania organów ścigania, ochrony środowiska, etc. o podejrzeniu popełnienia czynów zabronionych. Rozstrzygnięcie tych sporów nie leży w zakresie kompetencji organów gminy.

Z tego względu przedmiotową skargę należało uznać za bezzasadną.

Pouczenie:

Zgodnie z treścią art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego w przypadku gdy skarga w wyniku jej rozpatrzenia została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.